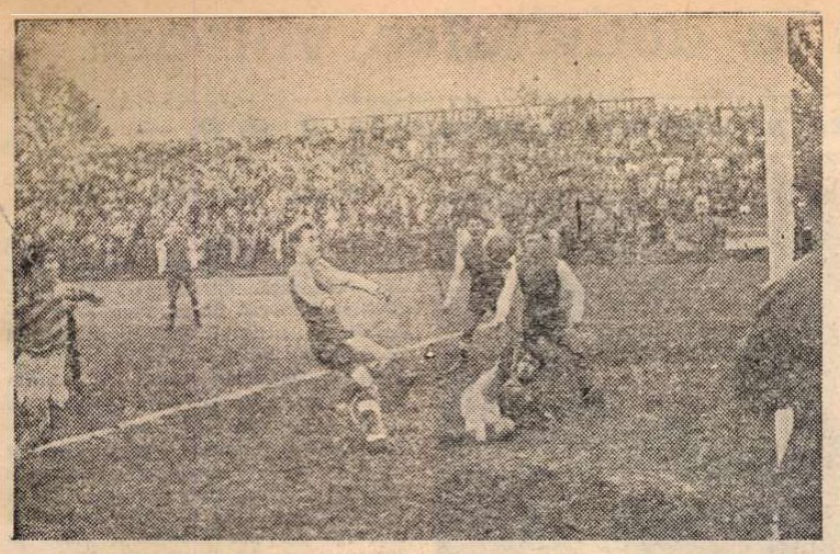

Din etapa trecută. O imagine din meciul C.S.M.S.—Farul (2—2). Milea (C.S.M.S.) s-a infiltrat în apărarea constănțenilor dar a căzut la pămînt, ratînd o situație extrem de favorabilă. Gref (Farul) va degaja balonul. În stînga se vede V. Popescu, în dreapta Brînzei și Stancu.

Foto: D. Onucu-Iași

NOTE

CÎND ÎNCEPE MECIUL ?...

Întrebarea aceasta și-au pus-o duminică cei 2 000—3 000 de spectatori prezenți pe terenul Olimpia din Capitală, în așteptarea jocului de categorie B Știința — C.S.M. Sibiu. Trecuseră mai bine de 20 de minute de la ora 10 (comunicată de federație și anunțată în presă) și echipele își continuau încălzirea, tot așteptînd arbitrii. Unul se prezentase în timp util, ceilalți doi însă au sosit cu 15 minute după ora 10. Se poate vorbi de o întîrziere a acestor arbitri? Nicidecum. Ei au venit la teren la timp, pentru că fuseseră anunțați de federație prin telegramă că meciul va începe la ora... 11. Ba, dacă ar fi să ne luăm după ora indicată pe foaia de arbitraj, ei au sosit chiar cu multe... ore înainte: pe foaia de arbitraj stă scrisă ora... 14.30!? Și totuși ei au... întîrziat! De ce? Pentru că între timp, federația a fixat altă oră (10), dar nu a mai anunțat pe arbitri de această schimbare.

Așa se explică de ce spectatorii care s-au deplasat pe terenul Olimpia au trebuit să aștepte 20 de minute începerea partidei și de ce întregul program de pe acest teren a fost dat peste cap. Federația să acorde mai multă atenție programării jocurilor și, mai ales, să informeze pe toți cei care trebuie să știe, și în primul rînd pe arbitri, de orice schimbare de oră. Greșeli ca aceea de mai sus trebuie evitate. (M. T.).

ARBITRI ROMÎNI APRECIAȚI PESTE HOTARE

Recent, trei arbitri romîni au condus peste hotare: V. Dumitrescu la centru și Al. Toth și V. Drug la tușă au funcționat la meciul Galatasaray Istanbul — Polonia Bytom, disputat la Istanbul în cadrul Cupei campionilor europeni, iar cîteva zile mai tîrziu Al. Toth — la centru — și V. Dumitrescu și V. Drug — la tușă — au arbitrat un derbi în campionatul Greciei, la Pireu, între Olimpiakos și Panathinaikos (federația greacă recurge la arbitri străini în cazul unor meciuri importante).

În ambele partide, arbitrii noștri au avut o comportare bună, atrăgîndu-și aprecierile pozitive ale presei de specialitate turce și grecești, cu atît mai mult cu cît întîlnirile au dat naștere la jocuri viu disputate, care au solicitat des competența și intervenția conducătorilor de joc.

TOATĂ ATENȚIA ORGANIZĂRII MECIURILOR!

Pe marginea unor măsuri, binevenite, ale federației

In repetate rînduri s-a atras atenția cluburilor și asociațiilor sportive mai ales celor cu echipe în categoria A și B, asupra unor îndatoriri elementare pe care le au în calitatea de organizatoare ale meciurilor. De fiecare dată, federația de specialitate a subliniat necesitatea luării de măsuri privind ordinea care trebuie să domnească în tribune, corectitudinea jucătorilor, protejarea arbitrilor etc. Iar atunci cînd s-a constatat că unele secții de fotbal, cluburi și asociații nu înțeleg să-și respecte aceste îndatoriri, federația a sancționat abaterile respective.

Marea majoritate a echipelor au dovedit înțelegere și disciplină, străduindu-se să se achite cît mai bine de sarcina organizării jocurilor în bune condițiuni.

Totuși unele cluburi și asociații sportive au privit cu o totală lipsă de răspundere sarcina organizării unor meciuri de fotbal. Este vorba de meciurile A.S.M.D. Satu Mare—Jiul Petrila, Recolta Carei—C.S.M. Cluj și Metalul Tîrgoviște—C.S.O. Galați, disputate la Satu Mare, Carei și, respectiv, Tîrgoviște. Profitînd de faptul că echipele organizatoare nu au luat toate măsurile de ordine, unii spectatori au avut, după terminarea jocurilor, manifestări huliganice față de arbitrii delegați să conducă meciurile respective. Constatînd faptele petrecute, insuficiența măsurilor de ordine și vina echipelor, federația a sancționat pe cele trei echipe cu ridicarea dreptului de organizare pe teren propriu: Metalul Tîrgoviște pe 6 etape, ASMD pe timp de 4 etape și Recolta Carei pe o etapă. Jucătorul Kuki (ASMD), a fost suspendat pe 2 etape pentru proteste la deciziile arbitrului, simulări — care au incitat spectatorii — și injurii aduse arbitrului. De asemenea, arbitrii Dumitrescu-Budești și Titus Burtan (ambii din București) au fost suspendați pe cîte 2 și respectiv 3 etape pentru arbitraj slab, primul la Satu Mare, al doilea la Tîrgoviște.

Măsurile sînt binevenite. Ele trebuie să constituie un prilej de serioasă analiză pentru secțiile de fotbal în culpă cît și pentru acei spectatori certați cu morala noastră nouă, socialistă.

Arbitrajul poate contribui la calitatea jocului

Este un fapt incontestabil că arbitrul are un rol deosebit de important în buna desfășurare a unei competiții sportive. O dispută sportivă poate fi ajutată sau stricată de un arbitraj. Acest lucru îl „simt" jucătorii, îl văd spectatorii și îl știu toți arbitrii cu oarecare experiență.

Este cazul să spunem că pe măsură ce jocul de fotbal a progresat, și nivelul arbitrajelor s-a ridicat. Arbitrajul modern trebuie să asigure jocului de fotbal o cursivitate deplină a succesiunii fazelor, printr-o largă aplicare a legii avantajului, o stăvilire a jocului brutal (prin temperarea de la început a jucătorilor prea zeloși), precum și printr-o disciplină perfectă pe teren pe toată durata desfășurării partidei.

Așa ar trebui să se petreacă lucrurile și majoritatea arbitrilor înțeleg să se comporte pe linia acestor cerințe. Din păcate însă, mai sînt arbitri — de ce să nu recunoaștem? — care au serioase deficiențe în această privință.

De unde pleacă aceste lipsuri și cum se pot ele remedia?

În cele ce urmează, vom încerca să scoatem în evidență cauzele acestor greșeli și să găsim soluții pentru remedierea lor.

1. Una din cele mai mari deficiențe ale arbitrilor noștri este că deseori ei nu sînt pe fază. Acest lucru iese pregnant în evidență atunci cînd, surprinși departe de locul infracțiunii, ei dictează, de exemplu, de la centru, 11 m pentru o infracțiune săvîrșită în preajma careului sau chiar în mijlocul careului. Aceasta se întîmplă mai ales la acțiunile pe contraatac, care se petrec rapid, de la o poartă la alta.

Așa stînd lucrurile, cred că noi, arbitrii, nu putem răspunde acestei cerințe cu altceva decît cu o bună și susținută pregătire fizică: sprinturi, sprinturi... Multe sprinturi în ședințele noastre de antrenament — aceasta este cerința ce se cere îndeplinită în momentul de față!

Trebuie să arăt că atunci cînd jucătorul „te simte" în spatele lui și l-ai surprins cu fluierul în clipa comiterii infracțiunii, oricît ar fi el de recalcitrant, tace și se retrage.

La această problemă poate că ar mai fi de spus ceva: poziția arbitrului de centru indicată de colegiul central de arbitri cu 2 ani în urmă la executarea loviturilor de colț (el să stea pe linia de fund între stîlpul porții și punctul de întretăiere al liniei de 16 m cu linia porții) îl dezavantajează pe arbitrul de centru, deoarece el cu greu va putea ajunge, în cazul unui contraatac rapid, în preajma fazei de joc (la 8—14 m de locul disputării mingii). Această chestiune privește colegiul central al arbitrilor și este cazul ca ea să fie studiată și să se aprecieze dacă nu este mai indicat ca arbitrul de centru să se plaseze la executarea cornerelor în colțul careului de 16 m, așa cum este în sistemul de arbitraj internațional. Ar fi un avantaj de circa 15 m care, oricum, la un sprint contează pentru arbitrul de centru.

2. O altă deficiență ce se constată și trebuie de urgență remediată este **frînarea jocului.** Nu trebuie lăsat jocul prea larg, așa de larg încît la un moment dat jucătorii să nu mai alerge atît după minge cît mai ales să fugă unii după alții spre a-și plăti „polițele" (ex. vezi jocul C.S.O. Baia Mare — Arieșul Turda din ultima etapă a returului campionatului 1961/62). Dar nu sîntem nici pentru ținerea jocului „în chingi" de teamă să nu-l scăpăm din mînă (ex. jocul recent Viitorul — Știința Timișoara). Marea calitate a unui arbitru este aceea de a ști cînd să „strîngă" și cînd să „lase jocul".

De măiestria arbitrului, de priceperea lui, depinde calmarea jocului în momentele încordate și spectaculozitatea, frumusețea lui cînd se joacă fair și cînd nu se fluieră minute în șir (ex. jocul Farul — U.T.A. din prima etapă).

S-a spus pe bună dreptate că **măiestria în arbitraj este modul cum se aplică legea avantajului.** Expresia cea mai tipică a lăsării cursivității jocului este această aplicare largă a legii avantajului. Am admirat, spre exemplu, modul cum arbitrul a aplicat legea avantajului la jocul Viitorul — Rapid (cel de-al doilea gol al Viitorului a fost marcat dintr-un avantaj evident), dar n-am mai fost de acord cu colegul nostru cînd a ezitat să apese pe butonul eliminării din joc a recidiviștilor în faulturi (ex. Neacșu, Neșu) sau în practicarea unui joc periculos repetat (ex. Macri). Mergînd cu acest „duh al blîndeții" nu facem nici un serviciu fotbalului. Răul trebuie tăiat din rădăcini și chiar de la începutul jocului. Din maniera de arbitraj a arbitrilor străini și din constatările unora din arbitrii noștri rezultă că folosirea carnețelului în care să fie notat jucătorul, recidivist în joc brutal sau periculos, urmată de eliminarea acestuia în caz că și după notare el mai persistă în duritățI, a dat bune rezultate în calmarea jocului, în normalizarea situației pe teren.

Așadar, **stăvilirea brutalităților atunci cînd situația o impune împletită cu o largă aplicare a legii avantajului, cînd jocul oferă aceste ocazii — sînt cei doi factori determinanți în rezolvarea cu succes a problemei cursivității jocului de fotbal modern.**

3. Cel de-al treilea element pe care se sprijină un bun arbitraj este — firește — **competența arbitrului conducător.** Ne referim aici atît la cunoașterea și aplicarea regulamentului de joc cît și la însușirea noțiunilor elementare de tehnică și tactică fotbalistică. **Un arbitru care nu stăpînește bine regulamentul de joc, care nu este la curent cu modificările lui prin deciziile F.I.F.A., nu va putea să conducă în mod corect o partidă.**

De asemenea, **folosirea justă a forței fizice la săriturile în aer la minge, cînd un jucător este mai robust iar altul mai slab, trebuie să fie apreciată nu ca o intervenție neregulamentară, ci ca una corectă, care nu se penalizează, indiferent de consecințele ei.** Pentru a face prezicarea de rigoare, este necesar ca în duelurile aeriene pentru balon arbitrul să sesizeze intenția jucătorului unii jucători sar la minge, urmărind deposedarea adversarului în mod corect, alții sar vădit intenționat pentru a dezechilibra pe adversar, ca apoi să intre în posesia mingii în mod incorect. **Măiestria arbitrului constă tocmai în a face distincția între cele două intervenții.**

Mai trebuie precizat că în genere săriturile în spatele adversarului sînt considerate faulturi. O rezervă se impune și aici: **săritura spre a lovi cu capul mingea din aer aflată deasupra adversarului, făcută cu capul întins și vădit în scopul jucării mingii este corectă și nu se penalizează, chiar dacă adversarul se dezechilibrează.** Nu descriem aici și celelalte aspecte ale jocului cu capul, deoarece spațiul nu ne permite. Amintim doar în treacăt despre cel mai tipic și corect mod de a întrebuința forța fizică: **săriturile în aer, în condiții de luptă egală pentru balon și umăr la umăr, față în față sau spate în spate, făcute fără violență.**

Oricum am vrea să concluzionăm la această problemă, ideea este aceasta: **arbitrul va trebui să-l lase pe jucător să-și folosească forța lui fizică, așa cum o posedă el de la natură și cum o are ca urmare a pregătirii lui la antrenamente. Așa se va încuraja această pregătire și așa se joacă și în străinătate.**

Din acest punct de vedere, colegiul central de arbitri trebuie să mai dezbată la cursurile cu arbitrii această problemă, căutînd să stabilească o delimitare clară în mintea tuturor arbitrilor — mai ales a celor tineri — între ceea ce trebuie penalizat și ce trebuie lăsat.

Autocritic vorbind, arbitrii au o mare parte din vină în numeroasele penalizări ale intrărilor în forță ale jucătorilor. Forța fizică a celui ce o posedă nu trebuie stăvilită. Atenția arbitrului și discernămîntul lui constă în a deosebi cînd este o intrare în forță — dar nu violentă —, care nu se penalizează, și cînd aceste intrări depășesc limitele normale și se bazează pe efort suplimentar și cînd se sancționează.

4. Curajul și intransigența arbitrului constituie cel de-al patrulea element pe care se sprijină un bun arbitraj. Unii arbitri însă nu dau dovadă de curaj, de aceeași fermitate atît față de oaspeți, cît și față de gazde. Altfel nu se poate explica faptul — reieșit din statistici — că **majoritatea penaltiurilor sînt date în favoarea echipei gazde și majoritatea jucătorilor eliminați sînt din echipele oaspe.** Aceasta este realitatea. Și aici greșim cei mai mulți dintre noi.

În încheiere mai trebuie arătat că, pentru îmbunătățirea arbitrajelor este nevoie ca federația noastră de specialitate să găsească posibilitatea schimbului de experiență cu arbitri străini.

Numai în acest fel, adică printr-o pregătire continuă fizică și tehnică, vom putea fi mereu la înălțimea cerințelor jocului de fotbal modern din țara noastră, pe care să-l influențăm în bine, spre a ajunge cît mai repede acolo unde o impun condițiile ce i s-au creat de regimul nostru.

Dr. N. CHELEMEN
arbitru de fotbal

Selecționata divizionară a întrecut pe Haiduk Split cu 4-1 (2-0)

(Urmare din pag. 1)

Ieri, formația noastră s-a prezentat sub toate aspectele, mai bine în prima decît în cea de-a doua repriză. În această parte a jocului, formula de echipă aliniată a dat mai multă satisfacție. Voinescu a fost sigur, atent, răspunzînd bine numeroaselor solicitări la care a fost supus, mai ales prin șuturi de la distanță. Apărarea imediată a intervenit prompt, nepermițînd oaspeților să se găsească în situații de șut în apropierea porții. Halfii au depus o activitate neobosită, realizînd mulțumitor atît replierea în apărare, cît și participarea la atac; iar linia de înaintare a dovedit hotărîrea de a termina toate acțiunile prin șut. Necăutînd la nesfîrșit o poziție mai bună de șut, atacanții noștri au tras la poartă ori de cîte ori li s-a ivit posibilitatea. În această primă repriză, echipa noastră a încercat poarta de 14 ori. Mai puțin mulțumitoare a fost însă precizia șuturilor: numai șase au mers pe spațiul porții. De asemenea, ritmul de joc a fost uneori lent. Este un domeniu asupra căruia mai trebuie lucrat și în care se pot aduce îmbunătățiri. Punctele echipei romîne au fost realizate de *Manolache*, care a schimbat direcția balonului la un șut-centrare al lui Selymessi II, în minutul 26, și de *Emil Petru*, care — două minute mai tîrziu a reluat cu capul o lovitură liberă executată de Pircălab. Ocazii bune de gol au mai avut Pircălab (min. 12 și 37), la capătul unor curse spectaculoase și Manolache (min. 25), care n-a putut fructifica o greșeală în careu a lui Kuți.

În repriza a doua, în echipa noastră s-au produs, pe parcursul jocului, o serie de schimbări, unele determinate de dorința antrenorilor de a verifica o serie de jucători, altele de ușoare accidentări. Jucătorii introduși, cum era și firesc, s-au integrat mai greu în mecanismul echipei și acest lucru a influențat atît comportarea lor personală, cît și randamentul de ansamblu. Dacă în apărare acest lucru s-a resimțit mai puțin (Haiduk a putut șuta la poartă doar de 5 ori, spre deosebire de prima repriză cînd șutase de 10 ori), în schimb, în atac s-a făcut simțită o scădere a forței de șut. Echipa noastră a tras la poartă numai de 7 ori, dar numai unul din șuturi a greșit ținta. În această parte a jocului, *Selymessi II* a marcat în min. 47, la capătul unei frumoase acțiuni personale, cînd a pătruns în diagonală pînă în apropierea porții, iar *Constantin* a majorat scorul în min. 83. Echipa din Split a redus handicapul în min. 86 prin *Jaia*. De notat cîteva șuturi periculoase ale lui Emil Petru, care — de altfel — a adus în jocul de ieri un aport considerabil ofensivei, șutînd de 7 ori la poartă, cifră excelentă pentru un mijlocaș.

Haiduk Split a lăsat o bună impresie prin tehnica individuală a jucătorilor săi, prin jocul lor atletic, prin claritatea acțiunilor de atac, terminate cu șuturi precise la poartă.

Arbitrul N. Mihăilescu a condus corect echipele:

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ A: Voinescu — Georgescu (min. 60 Zavoda II), Nunweiller III, Ivan (min. 60 Georgescu, min. 75 Staicu) — Petru Emil, Koszka (min. 84 Ghergheli) — Pircălab, Constantin, Manolache (min. 55 Ionescu), Ghergheli (min. 84 Țircovnicu), Selymessi II (min. 73 Tătaru).

HAIDUK SPLIT: Jurici (min. 46 Sirkovici) — Bego I, Birklacia, Ilici (min. 46 Garov, min. 56 Radovnikovici) — Kuți, Pleținkosici — Nadoveza, Papeț (min. 73 Fulgozi), Ankovici (min. 46 Jaia), Vukas, Bego II.

— Tinjești și tu să ajungi aici? Muncește, perseverează și vei reuși!

Desen de Neagu Rădulescu